

[Hendriksen.]

handling med andre, ogsaa uden Forhandling med mit Parti. Ikke desto mindre mener vi, uanset de Betragtninger, den højtærede Minister gjorde gældende, at Fiskerierhvervet har saa karrigt tilmaalte Kaar, at vi vil tiltræde disse Ændringsforslag. Jeg skal derfor anbefale ærede Medlemmer at stemme for dem.

Jeg beklager, at Venstre ikke har haft samme Forstaaelse af de Vanskeligheder, der har ramt Kystfiskerne, navnlig Vestkystfiskerne, Vanskeligheder, som har ført til, at mit Parti i det andet høje Ting fremsatte Ændringsforslag om 100 000 Kr. til Hjælp for de paagældende Fiskere. Det ønskede Venstre ikke at deltage i og stemme for. Jeg har derfor ikke gentaget Forslaget i dette Ting, idet jeg var klar over dets Skæbne. Men ganske uanset dette vil jeg, som sagt, paa mit Partis Vegne anbefale, at man stemmer for de af det ærede 11te tingvalgte Medlem stillede Ændringsforslag.

Fr. Kristiansen: Idet jeg henholder mig til mine Udtalelser ved første Behandling om, at vi i en Krisesituation maatte tage Hensyn til Helheden, ogsaa til andre kriseramte Erhverv, skal jeg anbefale, at man stemmer imod Venstremindretallets Ændringsforslag og for det af Ministeren stillede redaktionelle Ændringsforslag til § 1.

M. C. Jensen: Jeg takker det ærede 2det Medlem for 1ste Kreds (Hendriksen) og hans Parti for, at de vil stemme for de af os stillede Ændringsforslag. Grunden til, at vi ikke ønskede Udvalg, var for det første, at vi skønnede, at de Ændringsforslag, der kunde være Tale om, var saa let overskuelige, at Udvalgsbehandling ikke var nødvendig; for det andet, at den højtærede Minister nærede Ængstelse for, at en Udvalgsbehandling vilde forsinke Lovforslagets Gennemførelse. Det er klart, at der maa gaa nogen Tid, naar Sagen først gaar i Udvalg, selv om Behandlingen sker ret hurtigt.

Det ærede 2det Medlem for 1ste Kreds omtalte Ændringsforslaget i Folketinget om et ekstraordinært Tilskud paa 100 000 Kr. til Fiskerne paa Vestkysten. Mit Partis Ordfører i Folketinget udtalte, hvad vi er enige med ham om, at det er uheldigt at komme ind paa at dele Fiskerne landsdelseller distriktsvis. Vor Stilling til Sagen skyldes ikke, at vi ikke har Medfølelse med disse Mennesker og ikke ved, at de lider under de vanskelige Forhold, der har været til Stede det sidste halve Aars Tid; men de vil

naturligvis komme ind under den Lov, vi er ved at gennemføre, som alle Landets Fiskere. Jeg er ogsaa betænkelig ved at dele Fiskerne saaledes, at man giver dem, der har vanskelige Landingsforhold, et ekstra Tilskud. Det var Grunden til, at Venstre afholdt sig fra at stemme for det nævnte Ændringsforslag i Folketinget.

Jeg beklager naturligvis, at Ministeren og Regeringspartierne gaar imod de Ændringsforslag, vi har stillet. Jeg ved — hvad Ministeren for øvrigt har givet Udtryk for —, at det ikke er Hjertevarme, der mangler, men Pengene. Her er altsaa Tale om 200 000 Kr. Jeg mindes i denne Forbindelse Manden med Tørvene: det er selvfølgelig ikke ligegyldigt, hvor længe man bliver ved at læsse paa. Men under Hensyn til den økonomiske Situation, dette Erhverv efterhaanden er kommet til at sidde i, synes det mig, at man burde have ydet de 200 000 Kr. mere; saa kunde man maaske være naaet op til Maksimum af Understøttelsen for nogle flere, end man var i Stand til i Fjor.

Den højtærede Minister gav Udtryk for, at der var en vis Mangel paa Sympati hos Venstre ved Behandlingen af tidligere Love af lignende Art. Det maa vist være en Fejltagelse. Ministeren omtalte de Udlaan, der tidligere var foretaget, idet han bl. a. nævnte, at man i 1921 laante et Beløb ud til Fiskerne, hvoraf en Del blev eftergivet. Det forekommer mig nu, at det var i 1924, efter at Stormskaden i 1923 var gaaet hen over Landet. Jeg husker det ganske tydeligt, fordi jeg var Medlem af det Udvalg, der skulde fordele disse Laan. Der blev da ydet 1 Mill. Kr. til Udlaan til Fiskere, der havde lidt Stormskade, ligesom der blev ydet et Beløb til Kommuner og andre Institutioner, som havde foretaget Foranstaltninger til Værn mod Oversvømmelser, naar disse Oversvømmelsesværn var itubruddt. Dette blev givet, og der blev ogsaa givet noget til Havne, der havde lidt uforholdsmæssig stor Skade. Det blev givet som Tilskud til disse, men som *Laan* til Fiskerne. Det var ikke Ministeriets Skyld, men Fiskernes egen Skyld, at det blev ordnet saadan, idet de mente, at det vilde være vanskeligt at drage en bestemt Linie, hvorefter man kunde skønne, hvor store Værdier der var gaaet tabt. Disse Stormskadelaan blev først gjort rentefri, derefter blev Halvdelen af Stormskadelaanene eftergivet, og siden blev 200 Kr. af hvert Laan eftergivet. Det skete netop under den Regering, som sad i Kraft af det Flertal, der nu er blevet til Mindretal,